

[Birgith Mogensen]

havn ikke har noget ud af Det kgl. Teater, men det er immervæk københavnernes, der har langt den største mulighed for at benytte dette teater. Dertil kommer, at staten alene finansierer dette teater, og det betyder, at Københavnsområdet dermed får et samlet statsligt teatertilskud, der langt overstiger, hvad der gælder for resten af landet.

Derfor og på grund af udviklingen i niveauet af statens støtte til teatrene, der takket være det decentrale princip for fastsættelse af tilskudsniveauet har været gunstigere end for andre områder inden for kulturen, må vi fra CDs side sige nej til det foreliggende lovfor-slag.

Tinning (VS):

Jeg er alvorligt bange for, at hr. Bernhard Baunsgaard er faret vild i stalden med de opstaldede kæphest. Vi fik på et tidspunkt den om, at udgifterne på kulturområdet vel var et eller andet sted mellem 1 og 1½ pct. rundt omkring i amter og kommuner, det gælder i øvrigt også staten, og det er fuldstændig rigtigt. Det er med andre ord de rene småpenge, vi snakker om.

Ikke desto mindre har hr. Bernhard Baunsgaard fundet en af sine andre heste frem og giver os dette fortrinlige regnestykke om, hvor meget man nu i Århus og på Fyn og i Københavns amt betaler til støtte for befolkningens teatergænger. Det forekommer mig at være aldeles ude af proportion, at fordi hr. Bernhard Baunsgaard kan vise os – og det er jo ikke første gang – at man i Århus amt f.eks. giver 3 kr. 14 øre mere end i Fyns amt og altså giver en del mere, end man gør i Københavns amt, så skal der ikke gives nogle flere penge til Københavns amt. Eller sagt på en anden måde: når de betaler så meget i Århus, så må Københavns amt betale først, før vi i Folketinget vil være med til at give dem mere. Jeg kan ikke se logikken.

Sagen er jo, at der under alle omstændigheder betales utrolig lidt til kulturlivet, hvad hr. Bernhard Baunsgaard i øvrigt i andre sammenhænge gør meget ud af at påpege, og jeg har i hvert fald lidt svært ved at se, at de 4 mill. kr., som det her drejer sig om, kan ødelægge det helt store. Vi hørte også hr. Per Stig Møller fortælle, at der gives ca. 200 mill. kr. i underskudsdekning til Det kgl. Teater. Det være nævnt i forhold til, at det beløb, vi

i øvrigt snakker om i forhold til Den storkøbenhavnske Landsdelsscene, er 4 mill. kr. Ja men hvor er proportionerne i denne sag?

Det, det egentlig handler om, er vel, at man nu i det økonomisk-politiske flertal, hvor det radikale venstre bolttrer sig afvekslende med, at de boltrer sig i noget, der ligner et kulturpolitisk flertal, har hittet ud af at fortælle amter og kommuner, at nu har man bare at spare. Og så er det klart, at man set fra den vinkel ikke uden videre vil være med til at lave det, fru Birgith Mogensen kaldte en slags kompenserende indgreb over for det, amterne foretager sig.

Hvis nu hr. Bernhard Baunsgaard ville sige, at nu har vi én gang sagt til amter og kommuner, at der skal spares, og det har de så bare at rette sig efter, hvis hr. Bernhard Baunsgaard ville opretholde det synspunkt, var der dog en smule logik i det, og så kunne vi måske få lov at høre lidt mindre om, at ovre i Århus giver de så og så meget, og i øvrigt kan folk da bare gå i Det kgl. Teater, hvis de endelig vil se et eller andet. Vist kan vi da sige, at Det kgl. Teater er og bør være hele landets teater. Vi ved også godt, at det overvejende er den storkøbenhavnske befolkning, der bruger det, men det hører altså ingen steder hjemme at sige, at hvis der bliver et reduceret udbud i Den storkøbenhavnske Landsdelsscene, så må man altså bruge nationalscenen i stedet for.

Den form for logik er vel netop en del af baggrunden for, at vi har lagt op til, at der skal laves en samlet teaterlovsrevision, og her var hr. Bernhard Baunsgaard i øvrigt også blandt de drivende kræfter med hensyn til at fortælle, at Det kgl. Teater og Den storkøbenhavnske Landsdelsscene og de andre landsdelsscener bør ses i sammenhæng.

Så hvis vi skærer ind til benet i denne sag, er det egentlig helt banalt: skal den megen iver efter at spare føre til, at vi fra 1986–87 sandsynligvis kan komme til at sige farvel til Fiolteatret med risiko for at måtte sige farvel til andre teaterinitiativer? Eller skal vi sige: vi kan ikke acceptere, at den megen iver efter at få sparet har så voldsomme kulturpolitiske konsekvenser, så vi må i første omgang gå ind og ændre på denne tilskudsprocent, så vi i hvert fald får lidt ro omkring teaterområdet i Storkøbenhavn bare et par år?

Så kan vi i øvrigt for min skyld gerne kigge på, om der kan laves en anderledes forde-